नित्यं पादोदकं भुंक्ते नैवेद्यञ्च हरेर्द्विज ।
तन्मन्त्रग्रहणं कृत्वा जीवन्मुक्तो हि भारते ॥ ७० ॥
तस्यैव पादरजसा सद्यः पूता वसुन्धरा ।
सर्व्वाण्येव हि तीर्थानि पवित्राणि च नारद ॥ ७१ ॥
स एव शुद्धः सर्व्वेषु सद्यो मुक्तो महीतले ।
पदे पदेऽश्वमेधस्य लभते निश्चितं फलं ॥ ७२ ॥
एवम्भृत्यस्य रक्षार्थं कृष्णो दत्वा सुदर्शनं ।
तथापि सुस्थो न प्रीतस्तं त्यक्तुमक्षमः क्षणं ॥ ७३ ॥
एवम्भूतो दयासिन्धुर्भक्तानुग्रहकातरः ।
अतः सन्तो हि तं त्यक्त्वा न सेवन्ते सुरान्तरं ॥ ७४ ॥
जम्बुद्वीपश्च कथितः स्वर्गान्मेरुक्रमेण च ।
अन्येषामपि द्वीपानां श्रूयतामनुवर्त्तनं ॥ ७५ ॥
जम्बुद्वीपात् परः प्लक्षस्ततोऽपि द्विगुणक्रमात् ।
घृतश्चेक्षुरसोदेन पूर्व्वस्माद्द्विगुणेन च ॥ ७६ ॥
पूर्व्वस्माद्द्विगुणैर्युक्तः सरिच्छैलवनादिकैः ।
नानाविभवभोगादियुक्तः शुद्धोऽतिसुन्दरः ॥ ७७ ॥
तत्र क्रीडन्ति तत्रस्था जरारोगादिवर्ज्जिताः ।
न तत्र कर्मणो जन्म भुंक्ते कर्म पुरातनं ॥ ७८ ॥
भुक्त्वा शुभाशुभं कर्म स्वर्गं वा नरकं पुनः ।
व्रजन्ति ते क्रमेणैव मूढाः प्राक्तनतो मुने ॥ ७९ ॥
प्लक्षद्वीपात् परः शाकद्वीपो हि सुन्दरो मुने ।
पूर्व्वस्माद्द्विगुणो युक्तः सुरोदद्विगुणेन च ॥ ८० ॥